

Arrest

nr. 212 464 van 19 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A.C. RECKER *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtun van etnie te zijn. U bent een soennitische moslim. U bent geboren op 01/01/1992 in het dorp Mamozhi, in het district Zormat van de provincie Paktia. U liep school tot ongeveer het vijfde jaar en daarna hielp u soms uw vader op het land. U woonde samen met uw ouders, drie broers en twee zussen.

Ongeveer zes maanden voor uw vertrek uit Afghanistan leerde u N. (...) kennen. Ze kwam naar de waterput naast uw huis. U zag haar daar meestal en ze lachte naar u. Na een tijdje stopte u haar en begon u met haar te praten. U vertelde haar dat u haar heel graag had en na een tijdje zei ze dat ze u ook graag had. Jullie spraken vaak af achter een muurtje en dan praatten jullie daar.

Op een dag zei ze dat ze niet meer zonder u kon, dat ze u graag zag en dat ze met u wilde trouwen. Ongeveer zes maanden gingen voorbij en op een dag, kort voor uw vertrek, zag een man u knuffelen met haar. U kwam toen te weten dat N. (...) haar ooms langs moederszijde in de taliban zaten en dat ze zelf getrouwd was met een lid van de taliban met de naam W. (...). Ze zag dat die man jullie had gezien en liep weg naar haar huis.

U ging naar Minzai waar uw oom langs vaderskant woonde. Hij zei dat u naar Gardez moest gaan bij uw oom langs vaderskant omdat ze anders naar zijn huis zouden komen als ze wisten dat u daar zat. U werd naar Gardez gebracht waar u vervolgens tien dagen verbleef. Tijdens uw verblijf daar kwam u van uw neef langs vaderskant te weten dat N. (...) vermoord was. Uw oom langs vaderskant wilde dat u vluchtte.

Uw oom langs vaderskant organiseerde uw vlucht en op 8 juli 2015 vertrok u uit Afghanistan. U kwam toe in België op 30 oktober 2015 en diende op 16 november 2015 uw asielaanvraag in.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u te worden gedood door de taliban.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw taskara, twee dreigbrieven, twee klachtenbrieven tegen u en een enveloppe neer.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, wordt vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p.2, p.14 & p.26) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en het daardoor voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Tijdens het gehoor slaagt u erin om enige informatie over uw regio van herkomst te geven. U kent namelijk een aantal dorpen rond uw dorp die werden aangeduid op kaarten die werden toegevoegd aan het administratief dossier (CGVS, pp.5-8), u kent de radiozenders Mili Radio, Milma Radio en Zhwand Radio (CGVS, p.11), u kunt de Afghaanse zangers Amin Ulfat, Bahram Jan en Hayat Gardezi opnoemen (CGVS, p.11), u kunt zeggen dat Captain Ikhaas districtshoofd was toen u vertrok (CGVS, p.21), weet u dat Juma Khan Hardard de gouverneur van Paktia was (CGVS, p.22) en u weet dat er ooit een zelfmoordaanval was op het districtshuis (CGVS, p.23) ook al geeft u een foutieve datering. De andere incidenten die u vermeldde werden echter niet terug gevonden. Deze kennis volstaat echter niet om te bewijzen dat u wel degelijk van Zormat afkomstig bent. Wanneer er namelijk een vergelijking wordt gemaakt met wat u allemaal weet en niet weet of fout zegt, is het contrast zodanig groot dat u uw herkomst niet kunt aannemelijk maken.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat uw geografische kennis niet in overeenstemming is met deze die mag worden verwacht van iemand die zijn hele leven in Zormat zou gewoond hebben. Zo kan u weliswaar zelf een aantal dorpen uit uw regio opnoemen maar kent u niet de dorpen die u worden gevraagd of plaatst u ze fout op de kaart. De dorpen die u niet kent en die wel degelijk rond uw dorp liggen zijn Omar Khel (CGVS, p.7), Chalezi (CGVS, p.8), Shah Haidar (CGVS, p.8) en Girday Kala (CGVS, p.8). De dorpen die u foutief plaatst zijn Janikhel (CGVS, p.7), dat een dorp is dat vlakbij uw

dorp ligt maar dat u in het Ahmadabad district plaatst in de provincie Paktia, en Babukir Khel (CGVS, p.7), dat u heel ver van uw dorp stroomafwaarts plaatst maar dat eigenlijk vlakbij uw dorp ligt. Deze dorpen werden aangeduid op kaarten die werden toegevoegd aan het administratief dossier. Daarnaast geeft u de verkeerde uitleg over hoe u van uw dorp naar uw districtscentrum of Gardez ging (CGVS, pp.7-9). Uw verklaringen zijn tegenstrijdig met wat te zien is op de kaarten die werden toegevoegd aan het administratief dossier. Zo zegt u dat de dorpen Sarmaskhel, Fateh Kel, Uria Khel, Minjawar en Sarda Khel (CGVS, p.7) op de baan liggen naar het districtscentrum. Op de kaart is duidelijk te zien dat de dorpen Sarmas Khel, Fateh Khel, Sarda khel en Uria Khel in de richting van het districtscentrum liggen ten westen van uw dorp, maar het dorp Minjawar dat u opnoemt ligt volledig ten oosten van uw dorp. Moest u wel degelijk de baan van uw dorp naar het districtscentrum gedaan hebben, dan zou u moeten weten dat Minjawar zeker niet op dezelfde baan ligt als de andere dorpen die u opnoemt. Hetzelfde is van toepassing met de dorpen tussen Gardez en uw dorp. Niet alleen verklaart u eerste dat Gardez niet een grens deelt met Zormat om dan later toch te verklaren dat ze naast elkaar liggen (CGVS, p.8), maar de dorpen die u opnoemt tussen uw dorp en Gardez zijn niet terug te vinden op onze kaarten. U zegt verder ook dat zowel Gardez als het districtscentrum van Zormat in dezelfde richting liggen (CGVS, p.9), wat niet klopt. Van iemand die verklaart zijn hele leven in Zormat gewoond te hebben, kan er verwacht worden dat de geografische kennis meer uitgebreid en correct is dan de informatie die u ons tijdens het gehoor gaf. Het contrast tussen wat u wel weet en de fouten die u maakte, wijst op een ingestudeerd karakter van uw geografische kennis.

Verder slaagt u er niet in om aan te tonen dat u recent in Zormat zou gewoond hebben. Zo geeft u foute informatie over de districtshoofden van Zormat. Ikhlaas was inderdaad districtshoofd toen u uit Afghanistan vertrok. U verklaart echter dat hij tussen uw 18 jaar en uw vertrek uit Afghanistan districtshoofd was, van 2010 tot en met 2015 dus. Dit komt niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt en dat werd toegevoegd aan uw administratief dossier. In 2011 was namelijk Gulab Shah districtshoofd en er is pas vanaf 2014 sprake van Ikhlaas (zie administratief dossier: "Zormat District Paktia Province", Afghan Biographies, 9/9/2012; "At least 16 killed in Zurmat Suicide attack", Pajhwok, 29/09/2014). Daarnaast zei u ook dat Gulab Shah pas na Ikhlaas district chief werd (CGVS, pp.21-22), wat dus niet correct is.

Ook over de gouverneur van Paktia geeft u foutieve verklaringen. U zegt namelijk dat Nasratullah Arsala, die u Nasratullah Asam noemt, geen gouverneur was toen u in Afghanistan woonde (CGVS, p.22). U verklaart ook dat u vertrok op 17 saratan 1394 wat overeenkomt met 8 juli 2015 volgens de Westerse kalender (CGVS, p.23). In de informatie waarover het CGVS beschikt is echter te zien dat Nasratullah Arsala reeds op 19 mei 2015 gouverneur werd (zie administratief dossier: "Nasratullah Arsala", Afghan Biographies, 25/11/2016; "List of Governors of Paktia", Wikipedia, 28/2/2018; "Juma Khan Hamdard", wikipedia, 17/3/2018.).

Ook uw kennis over incidenten die in Zormat gebeurden en waarvan voorbeelden werden toegevoegd aan uw administratief dossier (artikelenreeks van Pajhwok) is mager. Zo kunt u niet vermelden dat er in 2011 een dorpsoudeere werd vermoord in de buurt van uw dorp, kon u niets vertellen over hoe de taliban de lijken van de mensen die ze vermoord hadden in groep achter lieten, dat Ikhlaas werd beschuldigd van illegale daden een paar maand voor uw vertrek en dat de taliban ontmijners ontvoerden een paar maand voor uw vertrek (CGVS, pp.23-26). Tot slot kunt u ons ook weinig vertellen over de laatste presidentiële verkiezingen. U weet niet wanneer ze plaatsvonden, u verklaart zelfs foutief dat ze in 2017 plaatsvonden, u kent enkel Ashraf Ghani en Dr. Abdullah als kandidaten en u verklaart dat Dr. Abdullah een minister is (CGVS, p.25) wat niet klopt ("Abdullah, Abdullah, Dr.", Afghan Biographies, 9/2/2018).

Tot slot kent u geen buitenlandse organisaties in uw district (CGVS, p. 24). Een lijst van deze organisaties werd toegevoegd aan het administratief dossier (Afghanistan: Organizations by District in South East Region (as of 27 september 2012), OCHA.). Uw gebrek aan kennis over de situatie en incidenten in Zormat is moeilijk te verenigen met het feit dat u verklaart uw hele leven in daar gewoond te hebben.

U legt daarnaast ook verklaringen af die niet verenigbaar zijn met het leven van een boerenzoon in een dorp waar uw vader aardappelen verbouwt. Zo is uw kennis over hetgeen wat uw vader deed niet alleen summier maar ook volledig foutief. Tijdens het gehoor verklaarde u dat uw vader aardappelen en okra cultiveerde. U vermeldt eerst dat u de landen moest ploegen, het land plat maken en eten of thee brengen (CGVS, p.13). U hielp ook met de zak aardappelen naar de velden te brengen en de aardappelen uit te halen bij het oogsten. U moest niet helpen met kuisen (CGVS, p.15). Wanneer u wordt gevraagd hoe een aardappelplant eruit ziet, kunt u niet antwoorden en zegt u dat u nooit een plant zag omdat u vader zelf de aardappelen uitgroef en jij ze enkel moest kuisen en in een zak steken (CGVS, p.15). U spreekt uzelf tegen in nog geen minuut tijd. Daarna verklaart u dat aardappelen geen planten hadden en dat u enkel uw vader de aarde zag openen om de aardappelen eruit te krijgen (CGVS, p.15). Deze verklaring wordt nog vreemder wanneer u daarna zegt dat u wel langs de velden passeerde wanneer u het irrigatiekanaal moest openen (CGVS, p.16) en u dus zeker de kans

had om te zien dat aardappelen, zoals de meeste groenten, wel degelijk een plant hebben. U herhaalt daarna opnieuw dat er geen planten uit de aardappelen groeiden die in de grond werden gestoken (CGVS, p.16). Het feit dat u zelfs niet weet dat aardappelen een plant hebben, zorgt ervoor dat de geloofwaardigheid van uw leven als boerenzoon in deze regio enorm wordt beschadigd.

Verder zijn uw verklaringen rond uw kennis van de Afghaanse kalender ook negatief voor de geloofwaardigheid van uw werkelijke herkomst. U zegt in het begin van het gehoor dat u geen exacte kennis hebt van Afghaanse jaren. U zegt zelf in 1371 geboren te zijn en dat het nu 1993 is, wat zou betekenen dat u nu 622 jaar zou zijn. U wordt hiermee geconfronteerd en u antwoordt dat u niet opgeleid bent en dat u daarom niet de jaartallen kent (CGVS, pp.4-5). Later in het gehoor kunt u opeens wel de maanden opnoemen van de Afghaanse kalender. Er wordt u gevraagd hoe het komt dat u de maanden kent maar niet de jaren maar opnieuw antwoordt u dat u niet opgeleid bent en daarom de jaren niet kent (CGVS, p.13). Wanneer u op het einde van het gehoor wordt gevraagd wanneer een bepaald incident plaats vond, kunt u opeens wel zeggen dat het in 1393 plaats vond. Er wordt u gevraagd hoe het komt dat u de jaren niet kende maar dat u wel opeens kunt zeggen dat een bepaald incident in 1393 gebeurde, maar u antwoordt opnieuw dat u nog steeds niet kan antwoorden op de vraag over hoe de jaartallen werken. Daarna kunt u bij de andere incidenten die u opnoemde geen jaartallen meer vermelden (CGVS, pp.23-24). U slaagt er niet in hieromtrent éénduidige verklaringen af te leggen. Dit beschadigt opnieuw de geloofwaardigheid van uw werkelijke herkomst.

Uw gebrek aan concrete kennis over uw regio van herkomst en de verklaring die u daarvoor geeft zijn niet voldoende om uw werkelijke herkomst te bewijzen. Er kan namelijk aangenomen worden dat u meer informatie over uw regio moest kunnen hebben. U verklaart namelijk zelf tijdens uw gehoor dat u naar de radio luisterde en voornamelijk naar liedjes en het nieuws (CGVS, p.11). Wanneer u later wordt gevraagd waarom u niet wist wanneer de laatste presidentiële verkiezingen waren, zegt u dat u dat niet kon weten want je kon dat enkel weten als je een tv of een radio had. Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u een radio had, verklaart u opeens dat u niet mocht luisteren (CGVS, p.25). Nochtans verklaarde u eerder dat uw vader de radio van de bazaar bracht en dat jullie dan samen de radio aandeden en er naar luisterden (CGVS, p.11). Daarnaast maakt u ook duidelijk dat er rond u werd gepraat over incidenten die gebeurden in uw regio (CGVS, p.24) en zou u ook dus meer concrete informatie moeten kunnen gegeven hebben. Opnieuw is er geen samenhang te vinden in uw verklaringen en slaagt u er niet in om een verklaring neer te leggen die uw gebrek aan kennis zou goedmaken.

Gezien uw gebrekkige kennis omtrent uw regio van herkomst, de dingen die daar gebeurden toen u er woonden en in het algemeen omtrent uw leefwereld, slaagt u er niet in om zicht op uw werkelijke herkomst te geven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Zormat gelegen in de provincie Paktia. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Zormat heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Daarnaast slaagt u er ook niet in om een geloofwaardig beeld te geven op uw familiale situatie en is het profiel dat u beweert te hebben alles behalve geloofwaardig.

Daarnaast zijn er in uw verklaringen rond de problemen die u beweert gehad te hebben ook tegenstrijdigheden.

Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af rond uw vertrek uit Afghanistan. U zegt namelijk dat u uw taskara ging opvragen om een paspoort te krijgen. De problemen waren namelijk aan het vergroten en u wou vluchten uit Afghanistan. Wanneer u wordt gevraagd waarom u dan uw taskara niet meenam uit Afghanistan bij uw vertrek, verklaart u dat u het niet kon meenemen omdat u nooit dacht dat de problemen zo groot gingen worden. Nochtans had u de taskara net aangevraagd omdat u in de problemen zat. U wordt hiermee geconfronteerd maar opnieuw verklaart u dat u in gevaar was en dat u daarom de taskara achterliet. Daarna wordt u gevraagd of u reeds uw taskara voor uw vertrek had. U antwoordt dat u nog niet uw taskara had ontvangen. Nochtans staat op uw taskara te lezen dat de taskara aan u werd gegeven op 4/4/1394 volgens de Afghaanse kalender (25/6/2015) (CGVS, p.19). U zegt zelf dat u op 17/4/1394 volgens de Afghaanse kalender (8/7/2015) vertrok uit Afghanistan (CGVS, p.23), dus u zou volgens uw eigen taskara wel al uw taskara moeten gehad hebben. U wordt hiermee geconfronteerd maar u zegt dat ze waarschijnlijk een fout hebben gemaakt en dat uw oom langs moederskant uw documenten opstuurde nadat u op uw eerste interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) te horen kreeg dat u bewijzen moest neerleggen (CGVS, p.19). Daarna verklaart u zelf dat alle documenten die u neerlegde documenten zijn die u in Afghanistan zelf nooit hebt gehad (CGVS, p.20). Daarnaast blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op

niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom een relatieve bewijswaarde, die moet worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen die betrekking hebben op de asielaanvraag. Hetzelfde gaat nog meer op voor niet-officiële documenten zoals dreigbrieven, waarvan de authenticiteit in het geheel niet kan worden aangetoond. Aangezien u reeds ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent uw regio van herkomst en omtrent uw taskara, is bijgevolg de bewijswaarde van uw neergelegde documenten onvoldoende.

Tot slot valt het op dat u amper concrete informatie kunt geven over N. (...). Er wordt u tijdens het gehoor gevraagd waarom u verliefd was op haar. U antwoordt dat u haar graag had en dat ze mooi was. U krijgt dan de vraag wat haar hobby's waren, u antwoordt dat ze u graag had en u haar graag had. De vraag wordt herhaald maar u antwoordt opnieuw dat ze graag met u praatte en dat ze graag had hoe graag je haar had. Er wordt u gevraagd wat ze graag deed buiten praten met u maar daarop antwoordt u dat u onmogelijk dat kon weten omdat jullie daar nooit over praatten. Daarop krijgt u de vraag over wat jullie dan die zes maanden lang met elkaar praatten. U antwoordt dat u over jullie liefde, jullie leven, over jullie toekomstige kinderen en over jullie huis praatten. Er wordt u gevraagd wat de namen van de kinderen zouden geweest zijn maar daar kunt u niet op antwoorden. U verklaart dit door te zeggen dat jullie over jullie leven praatten maar dat u niet wist dat jullie zulke problemen zouden krijgen (CGVS, p.27). Het feit dat u amper iets concreet kunt vertellen over de vrouw waar u zes maanden mee afsprak en op verliefd was buiten dat ze zwart haar had, 22 jaar was, rond uw lengte was, een zus had en graag bonen en bloemkool at, zorgt er voor dat er weinig geloof kan gehecht worden aan het bestaan van die persoon en bijgevolg aan de daaraan verbonden problemen die u had in Afghanistan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens uw gehoor op de zetel van het CGVS dd. 10/1/2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw

komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Zo werd u tijdens uw gehoor op het einde geconfronteerd met het feit dat u er niet in was geslaagd om uw reële herkomst te bewijzen door uw summiere kennis over uw herkomstregio en over de dingen die gebeurden in uw omgeving. Uw reactie is dat de incidenten die u vermeldde, gebeurden toen u daar was in Paktia, Zormat, Mamozi en dat u documenten neerlegde en daar was. U verklaart nergens anders gewoond te hebben en dat u niet kunt zeggen wat u niet weet (CGVS, p.26). Deze uitleg volstaat niet om bovenstaande bevindingen te verklaren aangezien ze geen duiding geven over de reden waarom u zo weinig kon vertellen over verschillende aspecten van uw vermeende leven in Zormat.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Doordat u ons geen zicht geeft op uw herkomst kunt u ons ook geen zicht geven op uw actuele familiale situatie, waarvan de geloofwaardigheid ook door uw andere verklaringen wordt aangetast. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, wat uw familiale situatie was, onder welke omstandigheden u leefde, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen, de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 3 en 13 van het EVRM.

Verzoeker toetst de aangehaalde feiten en vrees ten aanzien van een aantal van de aangehaalde bepalingen. Tevens wijst hij op de (niet-betwiste) veiligheidssituatie in Paktia, zijn verklaarde regio van herkomst in Afghanistan. De objectieve informatie over de situatie aldaar, komt volgens verzoeker overeen met zijn verklaringen. Verzoeker wijst eveneens op het gebrek aan bescherming. Hij stelt *prima facie* een nood te hebben aan internationale bescherming.

Zo de Raad verzoeker zou volgen in zijn relaas, vraagt verzoeker om rekening te houden met artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Het CGVS spreekt het vermoeden, voortvloeiend uit dit artikel, niet draagkrachtig tegen.

Verzoeker geeft vervolgens een algemene uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming, stelt aan de bewijslast te hebben voldaan en verwijt verweerder een gebrek aan onderzoek.

Indien de Raad zou oordelen dat verzoeker niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt, stelt verzoeker dat aan hem de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend op basis van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker geeft in dit kader een uiteenzetting omtrent

artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn en de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

2.1.2. Verzoeker voert in een tweede middel de schending aan van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de Vreemdelingenwet, het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 4 en 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (Handvest).

Verzoeker benadrukt dat hij tijdens het gehoor heeft gemeld dat hij zich slecht voelde en bijzonder moe was omdat hij voor het gehoor gedurende drie nachten niet geslapen had.

“Tijdens een afspraak in onze kantoor heeft hij ook uitgelegd dat hij psychologische problemen heeft, en dat hij tijdens het gehoor door het stress en zijn psychologisch toestand vaak "black outs" kreeg, dat hij dus niet verder spreken kon. Hij heeft na onze advies een psychologisch verzorging aangevraagd, en zal zodra mogelijk een attest sturen.”

Vervolgens wenst verzoeker de elementen te benadrukken die door het CGVS niet worden betwist. Hij wijst in dit kader opnieuw op de veiligheidssituatie in zijn zelfverklaarde regio van herkomst in Afghanistan en op de overeenstemming tussen informatie over de algemene situatie aldaar en zijn eigen verklaringen.

Volgens verzoeker is de beoordeling door het CGVS te streng. Hij wijst op de antwoorden die hij wel kon verstrekken.

Over de weg naar het districtscentrum, wijst verzoeker erop dat hij deze nauwelijks kon beschrijven en zich maar over één van de zes genoemde dorpen vergiste. Verder gaf hij aan dat hij niet vaak naar het districtscentrum ging. Ook de weg naar Gardez legde hij gedetailleerd uit. Voorts verstrekte hij ook andere details van zijn regio.

Verzoeker herhaalt dat hij alleen maar een beetje hulp bood bij de landbouw en dat zijn vader hem slechts sommige taken liet doen. Het is dus normaal dat hij geen bijzondere kennis had van de aardappelplant.

Verzoeker bevestigt inzake zijn kennis van de Afghaanse kalender dat hij laaggeschoold is, bepaalde datums kent maar de kalender niet goed beheerst.

Verzoeker bevestigt verder dat hij zijn documenten opgestuurd kreeg.

Verzoeker heeft N. zo goed als hij kon beschreven gelet op zijn psychische toestand tijdens het gehoor.

Verzoeker onderstreept dat er geen analyse wordt gedaan van de neergelegde documenten, met name zijn taskara, twee dreigbrieven en twee klachtbrieven tegen hem. Het niet in rekening nemen van deze documenten vormt volgens hem een schending van de motiveringsplicht.

Verzoeker stelt weldegelijk van Paktia afkomstig te zijn en geeft aan dat de motivering inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus niet draagkrachtig is. Andermaal wijst hij op de veiligheidssituatie in zijn zelfverklaarde regio van herkomst.

Verzoeker stelt nog dat het CGVS niet met de vereiste objectiviteit zijn verklaringen en de beschikbare informatie behandelde.

2.1.3. Verzoeker vraagt gelet op het voorgaande in hoofdorde om hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde om aan hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog algemene informatie betreffende de veiligheidssituatie in zijn land en regio van herkomst bij het verzoekschrift (bijlagen 3-5).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert op generlei wijze hoe artikel 13 EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. Evenmin duidt verzoeker welke bepaling van artikel 41 van het Handvest hij *in casu* geschonden acht of waaruit deze schending zou bestaan. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.3. Verzoeker preciseert verder niet op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de Vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling kunnen worden erkend dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.4. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient voorts te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel geschonden zou (kunnen) zijn.

3.5. Verzoeker brengt verder geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.6. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het huidige beroep tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

Dezelfde redenering kan worden gevolgd waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 4 van het Handvest. De inhoud van deze bepaling ligt immers volledig in lijn met de inhoud van artikel 3 EVRM.

3.7. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

In dit kader kan worden opgemerkt dat, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen in het onderhavige verzoekschrift, de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, geenszins de verplichting met zich brengt om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen die in het voordeel, dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming spelen, in de bestreden beslissing op te nemen.

3.8. Verzoeker stelt afkomstig te zijn van het dorp Mamozi, in het district Zormat in de provincie Paktia in Afghanistan. Hij zou deze regio zijn ontvlucht ten gevolge van een vrees voor vervolging door de taliban ingevolgt zijn relatie met een zekere N., de echtgenote van een talibanlid.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, in dit kader redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen, wetgeving en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaansluiting. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker tracht in het onderhavige verzoekschrift te laten uitschijnen dat hij tijdens het gehoor bij het CGVS ingevolgt de vermoeidheid, dan wel ingevolgt psychische problemen, niet bij machte zou zijn geweest om te worden gehoord en in het kader van het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Verzoeker kan in dit betoog echter geheel niet worden gevolgd. Vooreerst laat hij na om dienaangaande ook maar enig begin van bewijs bij te brengen. Hij staft de beweerde psychische problemen niet en toont niet aan de hand van enig medisch attest of ander document aan dat hij ten tijde van het gehoor bij het CGVS zou hebben gekampt met mentale of fysieke problemen die eraan in de weg stonden dat hij mocht worden gehoord en dat van hem volwaardige verklaringen mochten worden verwacht. Noch verzoeker, noch de advocaat die hem bijstond tijdens het gehoor bij het CGVS formuleerde voorts enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor. Evenmin maakte één van beide er melding van dat verzoeker niet bij machte was om volwaardige verklaringen af te leggen. Wanneer aan verzoeker bij aanvang van het gehoor werd gevraagd hoe het met hem ging, antwoordde hij bovendien: “Met mij is alles goed, jij?” (administratief dossier, gehoorverslag CGVS, p.2). Er werd aan verzoeker uitgebreid verduidelijkt wat er van hem werd verwacht tijdens het gehoor en er werd op gewezen dat hij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – moest melden. Verzoeker maakte van zulke problemen nergens melding. Hij gaf even verder bovendien aan dat hij tot daartoe alles goed had verstaan en dat hij geen vragen of opmerkingen had voorafgaand aan het verdere interview (*ibid.*, p.3). Tijdens het gehoor bij het CGVS werd aan verzoeker voorts een ruime pauze geboden. Nadien formuleerden verzoeker en diens advocaat geen bezwaren tegen het verderzetten van het gehoor. Evenmin vermeldden zij dat verzoeker niet (langer) in staat was om gedegen verklaringen af te leggen (*ibid.*, p.13). Slechts wanneer de ondervrager bij het CGVS zelf aangaf dat verzoeker er vermoeid uitzag, maakte verzoeker er melding van dat hij reeds enkele nachten slecht sliep en koorts had. Daarbij vermeldde hij echter andermaal niet dat dit van invloed was op zijn vermogen om het gehoor verder te zetten en volwaardige verklaringen af te leggen (*ibid.*, p.14). Gedurende het verdere verloop van het gehoor bij het CGVS formuleerde verzoeker voor het overige geen opmerkingen. Aan het einde van het gehoor werd bovendien aan verzoeker gevraagd of hij die dag in de mogelijkheid was geweest om alle relevante elementen in verband met zijn problemen te vermelden, waarop hij eenduidig antwoordde: “Ja”. Verzoeker gaf vervolgens aan ook de tolk goed te hebben begrepen en formuleerde, wanneer uitdrukkelijk werd gevraagd of hij nog vragen had of iets wenste toe te voegen, geen bijkomende opmerkingen (*ibid.*, p.28). Verzoekers advocaat formuleerde wanneer deze de gelegenheid kreeg om

bijkomende opmerkingen te geven evenmin enige opmerking inzake verzoekers mentale of psychische toestand of inzake zijn vermogen om het gehoor te volbrengen en volwaardige verklaringen af te leggen (*ibid.*). Ook na afloop van het gehoor en in de periode van drie maanden tussen dit gehoor bij het CGVS en het nemen van de bestreden beslissing gaf hij in deze zin niets te kennen aan het CGVS. Bovendien blijkt uit het gehoorverslag van het CGVS dat het gehoor op normale wijze is geschied, kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid en blijkt hieruit dat verzoeker tijdens het gehoor bijzonder alert was. Verzoeker laat daarenboven na concreet aan te tonen dat, waar of op welke wijze zijn beweerde mentale en fysieke problemen zijn verklaringen zouden hebben beïnvloed. Evenmin preciseert hij waar of hoe dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat uw geografische kennis niet in overeenstemming is met deze die mag worden verwacht van iemand die zijn hele leven in Zormat zou gewoond hebben. Zo kan u weliswaar zelf een aantal dorpen uit uw regio opnoemen maar kent u niet de dorpen die u worden gevraagd of plaatst u ze fout op de kaart. De dorpen die u niet kent en die wel degelijk rond uw dorp liggen zijn Omar Khel (CGVS, p.7), Chalezi (CGVS, p.8), Shah Haidar (CGVS, p.8) en Girday Kala (CGVS, p.8). De dorpen die u foutief plaatst zijn Janikhel (CGVS, p.7), dat een dorp is dat vlakbij uw dorp ligt maar dat u in het Ahmadabad district plaatst in de provincie Paktia, en Babukir Khel (CGVS, p.7), dat u heel ver van uw dorp stroomafwaarts plaatst maar dat eigenlijk vlakbij uw dorp ligt. Deze dorpen werden aangeduid op kaarten die werden toegevoegd aan het administratief dossier. Daarnaast geeft u de verkeerde uitleg over hoe u van uw dorp naar uw districtscentrum of Gardez ging (CGVS, pp.7-9). Uw verklaringen zijn tegenstrijdig met wat te zien is op de kaarten die werden toegevoegd aan het administratief dossier. Zo zegt u dat de dorpen Sarmaskhel, Fateh Kel, Uria Khel, Minjawar en Sarda Khel (CGVS, p.7) op de baan liggen naar het districtscentrum. Op de kaart is duidelijk te zien dat de dorpen Sarmas Khel, Fateh Khel, Sarda khel en Uria Khel in de richting van het districtscentrum liggen ten westen van uw dorp, maar het dorp Minjawar dat u opnoemt ligt volledig ten oosten van uw dorp. Moest u wel degelijk de baan van uw dorp naar het districtscentrum gedaan hebben, dan zou u moeten weten dat Minjawar zeker niet op dezelfde baan ligt als de andere dorpen die u opnoemt. Hetzelfde is van toepassing met de dorpen tussen Gardez en uw dorp. Niet alleen verklaart u eerste dat Gardez niet een grens deelt met Zormat om dan later toch te verklaren dat ze naast elkaar liggen (CGVS, p.8), maar de dorpen die u opnoemt tussen uw dorp en Gardez zijn niet terug te vinden op onze kaarten. U zegt verder ook dat zowel Gardez als het districtscentrum van Zormat in dezelfde richting liggen (CGVS, p.9), wat niet klopt. Van iemand die verklaart zijn hele leven in Zormat gewoond te hebben, kan er verwacht worden dat de geografische kennis meer uitgebreid en correct is dan de informatie die u ons tijdens het gehoor gaf. Het contrast tussen wat u wel weet en de fouten die u maakte, wijst op een ingestudeerd karakter van uw geografische kennis.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Ook indien hij de weg naar het districtscentrum niet vaak aflegde, mocht worden verwacht dat hij correct zou aangeven of Minjawar in de richting van dit centrum dan wel geheel aan de andere zijde van zijn dorp gelegen was. Dat hij de weg naar Gardez correct en gedetailleerd zou hebben omschreven, vormt verder een loutere en kennelijke miskennis van de voormelde, terechte vaststellingen omtrent zijn verklaringen inzake de ligging van Gardez. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid. Bijgevolg blijven deze onverminderd overeind.

Verzoeker vecht de bestreden beslissing voorts niet concreet aan doch laat deze volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Verder slaagt u er niet in om aan te tonen dat u recent in Zormat zou gewoond hebben. Zo geeft u foute informatie over de districtshoofden van Zormat. Ikhlaas was inderdaad districtshoofd toen u uit Afghanistan vertrok. U verklaart echter dat hij tussen uw 18 jaar en uw vertrek uit Afghanistan districtshoofd was, van 2010 tot en met 2015 dus. Dit komt niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt en dat werd toegevoegd aan uw administratief dossier. In 2011 was namelijk Gulab Shah districtshoofd en er is pas vanaf 2014 sprake van Ikhlaas (zie administratief dossier: “Zormat District Paktia Province”, Afghan Biographies, 9/9/2012; “At least 16 killed in Zurmat Suicide attack”, Pajhwok, 29/09/2014). Daarnaast zei u ook dat Gulab Shah pas na Ikhlaas district chief werd (CGVS, pp.21-22), wat dus niet correct is.

Ook over de gouverneur van Paktia geeft u foutieve verklaringen. U zegt namelijk dat Nasratullah Arsala, die u Nasratullah Asam noemt, geen gouverneur was toen u in Afghanistan woonde (CGVS, p.22). U verklaart ook dat u vertrok op 17 saratan 1394 wat overeenkomt met 8 juli 2015 volgens de Westerse kalender (CGVS, p.23). In de informatie waarover het CGVS beschikt is echter te zien dat Nasratullah Arsala reeds op 19 mei 2015 gouverneur werd (zie administratief dossier: “Nasratullah

Arsala”, *Afghan Biographies*, 25/11/2016; “List of Governors of Paktia”, *Wikipedia*, 28/2/2018; “Juma Khan Hamdard”, *wikipedia*, 17/3/2018.).

Ook uw kennis over incidenten die in Zormat gebeurden en waarvan voorbeelden werden toegevoegd aan uw administratief dossier (artikelenreeks van Pajhwok) is mager. Zo kunt u niet vermelden dat er in 2011 een dorpsoude werd vermoord in de buurt van uw dorp, kon u niets vertellen over hoe de taliban de lijken van de mensen die ze vermoord hadden in groep achter lieten, dat Ikhlaas werd beschuldigd van illegale daden een paar maand voor uw vertrek en dat de taliban ontmijners ontvoerden een paar maand voor uw vertrek (CGVS, pp.23-26). Tot slot kunt u ons ook weinig vertellen over de laatste presidentiële verkiezingen. U weet niet wanneer ze plaatsvonden, u verklaart zelfs foutief dat ze in 2017 plaatsvonden, u kent enkel Ashraf Ghani en Dr. Abdullah als kandidaten en u verklaart dat Dr. Abdullah een minister is (CGVS, p.25) wat niet klopt (“Abdullah, Abdullah, Dr.”, *Afghan Biographies*, 9/2/2018).

Tot slot kent u geen buitenlandse organisaties in uw district (CGVS, p. 24). Een lijst van deze organisaties werd toegevoegd aan het administratief dossier (*Afghanistan: Organizations by District in South East Region (as of 27 september 2012)*, OCHA.). Uw gebrek aan kennis over de situatie en incidenten in Zormat is moeilijk te verenigen met het feit dat u verklaart uw hele leven in daar gewoond te hebben.

(...)

Uw gebrek aan concrete kennis over uw regio van herkomst en de verklaring die u daarvoor geeft zijn niet voldoende om uw werkelijke herkomst te bewijzen. Er kan namelijk aangenomen worden dat u meer informatie over uw regio moest kunnen hebben. U verklaart namelijk zelf tijdens uw gehoor dat u naar de radio luisterde en voornamelijk naar liedjes en het nieuws (CGVS, p.11). Wanneer u later wordt gevraagd waarom u niet wist wanneer de laatste presidentiële verkiezingen waren, zegt u dat u dat niet kon weten want je kon dat enkel weten als je een tv of een radio had. Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat u een radio had, verklaart u opeens dat u niet mocht luisteren (CGVS, p.25). Nochtans verklaarde u eerder dat uw vader de radio van de bazaar bracht en dat jullie dan samen de radio aandeden en er naar luisterden (CGVS, p.11). Daarnaast maakt u ook duidelijk dat er rond u werd gepraat over incidenten die gebeurden in uw regio (CGVS, p.24) en zou u ook dus meer concrete informatie moeten kunnen gegeven hebben. Opnieuw is er geen samenhang te vinden in uw verklaringen en slaagt u er niet in om een verklaring neer te leggen die uw gebrek aan kennis zou goedmaken.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd gelden.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

“U legt daarnaast ook verklaringen af die niet verenigbaar zijn met het leven van een boerenzoon in een dorp waar uw vader aardappelen verbouwt. Zo is uw kennis over hetgeen wat uw vader deed niet alleen summier maar ook volledig foutief. Tijdens het gehoor verklaarde u dat uw vader aardappelen en okra cultiveerde. U vermeldt eerst dat u de landen moest ploegen, het land plat maken en eten of thee brengen (CGVS, p.13). U hielp ook met de zak aardappelen naar de velden te brengen en de aardappelen uit te halen bij het oogsten. U moest niet helpen met kuisen (CGVS, p.15). Wanneer u wordt gevraagd hoe een aardappelplant eruit ziet, kunt u niet antwoorden en zegt u dat u nooit een plant zag omdat u vader zelf de aardappelen uitgroef en jij ze enkel moest kuisen en in een zak steken (CGVS, p.15). U spreekt uzelf tegen in nog geen minuut tijd. Daarna verklaart u dat aardappelen geen planten hadden en dat u enkel uw vader de aarde zag openen om de aardappelen eruit te krijgen (CGVS, p.15). Deze verklaring wordt nog vreemder wanneer u daarna zegt dat u wel langs de velden passeerde wanneer u het irrigatiekanaal moest openen (CGVS, p.16) en u dus zeker de kans had om te zien dat aardappelen, zoals de meeste groenten, wel degelijk een plant hebben. U herhaalt daarna opnieuw dat er geen planten uit de aardappelen groeiden die in de grond werden gestoken (CGVS, p.16). Het feit dat u zelfs niet weet dat aardappelen een plant hebben, zorgt ervoor dat de geloofwaardigheid van uw leven als boerenzoon in deze regio enorm wordt beschadigd.”

Verzoeker slaagt er niet in afbreuk te doen aan deze motieven. Met de boude bewering dat hij slechts hielp en beperkte taken had, ontkracht hij deze motieven immers geheel niet. Het was gelet op verzoekers voormelde verklaringen omtrent zijn profiel en de specifieke taken die hij wel had geheel niet onredelijk om van hem te verwachten dat hij minstens zou weten dat aardappelen weldegelijk een plant hebben.

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Verder zijn uw verklaringen rond uw kennis van de Afghaanse kalender ook negatief voor de geloofwaardigheid van uw werkelijke herkomst. U zegt in het begin van het gehoor dat u geen exacte kennis hebt van Afghaanse jaren. U zegt zelf in 1371 geboren te zijn en dat het nu 1993 is, wat zou betekenen dat u nu 622 jaar zou zijn. U wordt hiermee geconfronteerd en u antwoordt dat u niet

opgeleid bent en dat u daarom niet de jaartallen kent (CGVS, pp.4-5). Later in het gehoor kunt u opeens wel de maanden opnoemen van de Afghaanse kalender. Er wordt u gevraagd hoe het komt dat u de maanden kent maar niet de jaren maar opnieuw antwoordt u dat u niet opgeleid bent en daarom de jaren niet kent (CGVS, p.13). Wanneer u op het einde van het gehoor wordt gevraagd wanneer een bepaald incident plaats vond, kunt u opeens wel zeggen dat het in 1393 plaats vond. Er wordt u gevraagd hoe het komt dat u de jaren niet kende maar dat u wel opeens kunt zeggen dat een bepaald incident in 1393 gebeurde, maar u antwoordt opnieuw dat u nog steeds niet kan antwoorden op de vraag over hoe de jaartallen werken. Daarna kunt u bij de andere incidenten die u opnoemde geen jaartallen meer vermelden (CGVS, pp.23-24). U slaagt er niet in hieromtrent éénduidige verklaringen af te leggen. Dit beschadigd opnieuw de geloofwaardigheid van uw werkelijke herkomst.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Met zijn loutere herhaling van zijn verklaringen omtrent zijn laaggeschoolde profiel, doet hij op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid.

Voorts wordt in de bestreden beslissing met reden gesteld:

“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Zormat gelegen in de provincie Paktia. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Zormat heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

(...)

Tot slot valt het op dat u amper concrete informatie kunt geven over N. (...). Er wordt u tijdens het gehoor gevraagd waarom u verliefd was op haar. U antwoordt dat u haar graag had en dat ze mooi was. U krijgt dan de vraag wat haar hobby's waren, u antwoordt dat ze u graag had en u haar graag had. De vraag wordt herhaald maar u antwoordt opnieuw dat ze graag met u praatte en dat ze graag had hoe graag je haar had. Er wordt u gevraagd wat ze graag deed buiten praten met u maar daarop antwoordt u dat u onmogelijk dat kon weten omdat jullie daar nooit over praatten. Daarop krijgt u de vraag over wat jullie dan die zes maanden lang met elkaar praatten. U antwoordt dat u over jullie liefde, jullie leven, over jullie toekomstige kinderen en over jullie huis praatten. Er wordt u gevraagd wat de namen van de kinderen zouden geweest zijn maar daar kunt u niet op antwoorden. U verklaart dit door te zeggen dat jullie over jullie leven praatten maar dat u niet wist dat jullie zulke problemen zouden krijgen (CGVS, p.27). Het feit dat u amper iets concreet kunt vertellen over de vrouw waar u zes maanden mee afsprak en op verliefd was buiten dat ze zwart haar had, 22 jaar was, rond uw lengte was, een zus had en graag bonen en bloemkool at, zorgt er voor dat er weinig geloof kan gehecht worden aan het bestaan van die persoon en bijgevolg aan de daaraan verbonden problemen die u had in Afghanistan.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Op zijn vermeende psychische problemen werd reeds hoger ingegaan. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht geconcludeerd dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden herkomst van en activiteiten, verblijf en problemen in het dorp Mamozi, in het district Zormat in de provincie Paktia in Afghanistan.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen gelet op de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af rond uw vertrek uit Afghanistan. U zegt namelijk dat u uw taskara ging opvragen om een paspoort te krijgen. De problemen waren namelijk aan het vergroten en u wou vluchten uit Afghanistan. Wanneer u wordt gevraagd waarom u dan uw taskara niet meenam uit Afghanistan bij uw vertrek, verklaart u dat u het niet kon meenemen omdat u nooit dacht dat de problemen zo groot gingen worden. Nochtans had u de taskara net aangevraagd omdat u in de problemen zat. U wordt hiermee geconfronteerd maar opnieuw verklaart u dat u in gevaar was en dat u daarom de taskara achterliet. Daarna wordt u gevraagd of u reeds uw taskara voor uw vertrek had. U antwoordt dat u nog niet uw taskara had ontvangen. Nochtans staat op uw taskara te lezen dat de taskara aan u werd gegeven op 4/4/1394 volgens de Afghaanse kalender (25/6/2015) (CGVS, p.19). U zegt zelf dat u op 17/4/1394 volgens de Afghaanse kalender (8/7/2015) vertrok uit Afghanistan (CGVS, p.23), dus u zou volgens uw eigen taskara wel al uw taskara moeten gehad hebben. U wordt hiermee geconfronteerd maar u zegt dat ze waarschijnlijk een fout hebben gemaakt en dat uw oom langs moederskant uw documenten opstuurde nadat u op uw eerste interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) te horen kreeg dat u bewijzen moest neerleggen (CGVS, p.19). Daarna

verklaart u zelf dat alle documenten die u neerlegde documenten zijn die u in Afghanistan zelf nooit hebt gehad (CGVS, p.20). Daarnaast blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom een relatieve bewijswaarde, die moet worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen die betrekking hebben op de asielaanvraag. Hetzelfde gaat nog meer op voor niet-officiële documenten zoals dreigbrieven, waarvan de authenticiteit in het geheel niet kan worden aangetoond. Aangezien u reeds ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent uw regio van herkomst en omtrent uw taskara, is bijgevolg de bewijswaarde van uw neergelegde documenten onvoldoende.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze vaststellingen geen dienstige argumenten aan. Met de loutere bevestiging van de verklaring dat zijn documenten werden opgestuurd, doet verzoeker geenszins afbreuk aan de voormelde, aangaande deze verklaring gedane vaststellingen. Dat zijn documenten niet zouden zijn onderzocht of in rekening gebracht, vormt een loutere en aperte miskenning van voormelde motieven en doet aan deze motieven op generlei wijze afbreuk.

Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat verzoeker op ernstige wijze heeft verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals omschreven in zowel de bestreden beslissing als hetgeen voorafgaat. Verzoeker weigert aldus moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke profiel, achtergrond, verblijfplaats(en), situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de aangehaalde vrees en de situatie in Afghanistan niet dienstig en kan hij met deze verwijzing geenszins volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.9. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.10. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt nogmaals dat verzoeker immers niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit het dorp Mamozi, in het district Zormat in de provincie Paktia in Afghanistan, en evenmin uit enig ander gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

In dit kader benadrukt de Raad dat het hem niet toekomt om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of verzoeker afkomstig is uit of kan verblijven in een land of regio waar geen risico op ernstige schade aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat zulk risico in zijn hoofde niet voorhanden is.

3.11. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.12. Ter terechtzitting beperkt verzoeker zich, zoals hij beweert in de door hem opgestelde inventaris, de “*Afghan citizen card*” van zijn vader, moeder en van hemzelf, zijn taskara en deze van zijn vader neer te leggen. Verzoeker laat na te duiden op welke wijze deze documenten afbreuk doen aan het in de bestreden beslissing gestelde.

3.13. De Raad ziet gelet op de hoger gedane vaststellingen geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien november tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT